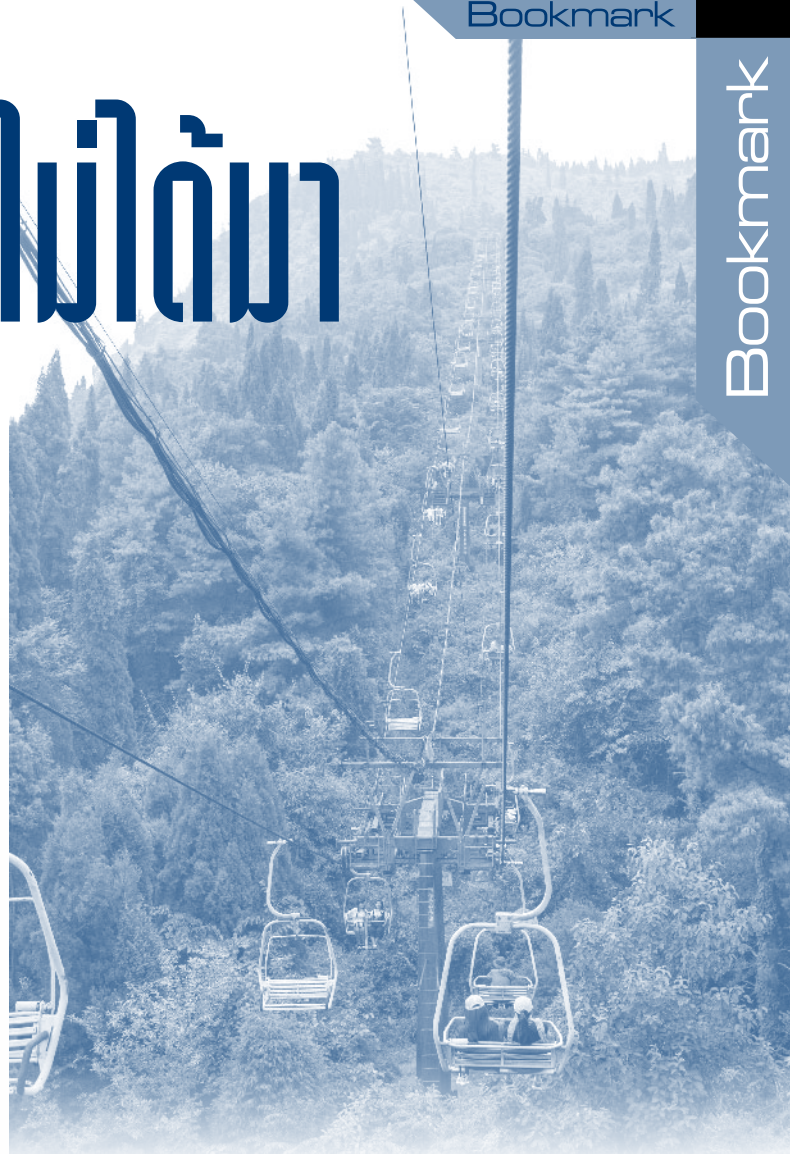

ไม่มา...ถือว่าไม่ได้มา

อาทิพย์ นิ่มนวล

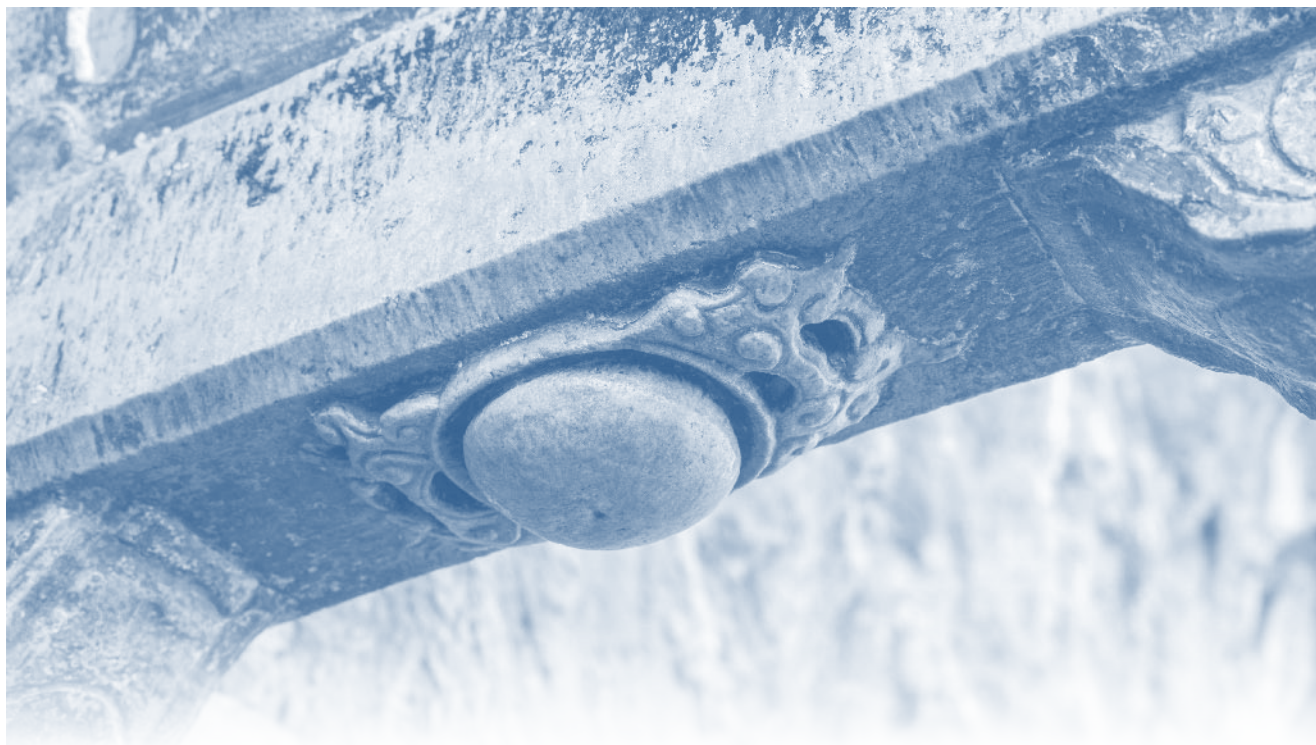
สำนักพิมพ์ภาษาและวัฒนธรรม อ.อ.ท.

ตอนที่ แล้วเราเอาตัวรถไฟพิมพ์เองไปแลกตัวรถไฟหัว
จริงกันเสร็จเรียบร้อยแล้ว ถือว่าสบายใจ
สุดๆ ยังใช้ชีวิตต่อไปต่อไปได้อุ่นนอน สิ่งที่จะมาขวางเราได้ก็คงเป็นการ
ตกรถ แต่จะตกรถได้ยังไงในเมื่อเราจะออกเดินทางกันจริงๆ ก็ดีก็ๆ
โน่นนั่นเน่ ได้ความดั่งนั้นก็เลยนึกคิดไปท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยว
ในเมืองกันหน่อยดีกว่า เราลองความเห็น กันว่าจะไปท่องเที่ยวเขาประจิม
กัน (เรียกให้เวอร์ไปอย่างนั่นเอง) หรือภาษาท้องถิ่นเรียกว่า **ซีซาน**
(西山 Western Hills) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของเมืองคุนหมิง นั่งรถไฟ
ใต้ดินไปสุดสายเลย ไกลมาก หลายสถานีมาก แต่ค่าเดินทางแค่ 5
RMB คุณด้วย 5 เข้าไปก็เท่ากับ 25 บาทเท่านั้น ! ระหว่างทางก็เช่น
เคย เสียงดังเจื้อยแจ้วลั่นๆ ดังที่สุด ดังเท่าที่จะดังได้ เราก็จะ
เอนหลังพักสายตาสักแป๊บคงไม่ไหว แต่ที่ไหนได้ ปีกกันทั้งคณะจ้า
ดินะลงสุดสาย ไม่อย่างนั้นคงแย่

พอออกมาจากสถานีเราก็พบกับเชิงเขาเว้งเว้ง เป็นลาน
กว้างๆ เหมือนจะให้ทัวร์มาลง ซึ่งก็มีมาลงจริงๆ และที่แน่นอนกว่านั้น
คือ ทัวร์ผี และไกด์ผีต่างๆ เข้าซาร์จถึงตัวแบบรวดเร็วมาก และสาด

ภาษาจีนใส่ราวกับว่าเราเป็นคนต่างชาติที่ใช้ภาษาจีนเป็นภาษาแม่
ปฏิเสธยังไงก็ไม่ยอมท้อ ตามล่าตามล้างเราไปตลอดทาง แล้วตอนนั้น
ก็กำลังเถียงกันเรื่องเส้นทางอยู่ด้วยนะ ไม่รู้จะฟังใครก่อน เลยต้องใช้
ไม้ตาย เดินหนีไปเลย เรามีทางให้เลือกแค่ซ้ายหรือขวา เราตัดสินใจ
ไปทางขวาตามสัญชาตญาณ ยังคิดในใจอยู่เลยว่า ถ้าทางนี้ผิดแล้ว
เราต้องเดินย้อนกลับไป ป้าพวกนั้นจะต้องสะใจที่สุดในโลก ถือว่า
พยายามมอบสิ่งดีๆ ให้แล้วต้นเล่นตัวรอดดี (ก็คิดไปถึงโน่น) แต่เผอิญ
ว่าทางนี้ถูกจ้า เบื้องหน้าของเราเป็นลานจอดรถรถอล์ฟ และรถทัวร์
สีเขียวสดใส พร้อมแถวต่อคิวขึ้นรถทัวร์ ทัวร์ของที่นี่มีบริการรถทัวร์
ขนส่งขึ้นไปที่จุดสตาร์ท ที่แรกดูแผนที่แล้วก็จะต้องขึ้นเขาเลยนะคุณ และ
ความขึ้นเขานี้ยวลั่นๆ แต่เอาเข้าจริงมันต้องขึ้นเขาเลยนะคุณ และ
เราเหนื่อยกันพอสมควร ไม่อยากเอาชีวิตมาทิ้งที่นี่ เลยต้องใช้เงิน
แก้ปัญหานะ...ใจหนึ่งก็ดีใจใจหนึ่งก็แอบกังวลเล็กๆ เพราะคนที่ขึ้นเขาไม่
พูดภาษาอังกฤษกัน กลัวได้ซื้อตั๋วผิดๆ ระหว่างที่กำลังยืนจ้องป้าย
แนะนำเส้นทางอยู่นั่นเองก็ได้ยินเสียงบรรยายภาษาอังกฤษดังมาจาก
คิวข้างๆ ไอ้โฮ สวรรค์มาโปรดรีบพุ่งตัวไปขอความช่วยเหลือเขากันใน

ทันที เราตัดสินใจเลือกทัวร์แบบเหมาทั้งเขาเลย ได้นั่งรถขึ้น นั่งกระเช้า นั่งรถลง แล้วก็นั่งกลับมาที่นี่ สรุปคือเลิศ คือคุ้ม โดนกันไป 88 RMB

ไฮไลท์ของชีซาน คือ ประตูมังกร (龙门 หลงเหมิน (Dragon Gate)) มีคำกล่าวว่า (ใครกล่าวก็ไม่ทราบ) “มาคุนหมิงแล้วไม่มาชีซาน ก็เหมือนไม่ได้มาคุนหมิง แล้วถ้ามาชีซานแล้วไม่มาที่ประตูมังกร ก็เหมือนไม่ได้มาชีซานเหมือนกัน” ได้ ! ยอมที่ไหน ระหว่างที่นั่งรถทัวร์ขึ้นมายังจุดสตาร์ทก็รู้สึกว่าคุณคิดถูก อย่าลืมว่าชีซานเป็นภูเขา และการเดินขึ้นเขาไม่ใช่เรื่องสนุก รถทัวร์คุณพี่เขาก็จอดเฉยๆ นานๆ แวะสักพัก แต่ขับได้เหมือนปาริสาการไปอีก หลุดโค้งไปก็เจอกันข้างล่างเลย ที่สระพริงกว่านั้นคือมีคนเดินขึ้นจ้า โอ้หยา ไม่กลัวรถไม่กลัวตกเขา ไม่กลัวเหนื่อยกันเลยนะพวกเธอ พอมาถึงจุดสตาร์ทก็เจอเว้งกว้าง ชุ่มประดู และทางขึ้นให้เลือกได้ตามใจชอบ จะเวียนขวาเวียนซ้ายก็สุดแต่ใจจะไขว่คว้า เราเลือกที่จะเวียนซ้ายตามกระแสสังคม เพราะจะเริ่มจากการขึ้นกระเช้า วนผ่านไปประตูมังกร แล้วกลับมาที่จุดสตาร์ท เพอร์เฟกต์สุดๆ

ข้างหน้านั้นคือวิวรอบขึ้นกระเช้า น่าตื่นเต้นมาก แต่ที่น่าตื่นเต้นกว่าคือสภาพของกระเช้า เป็นโครงเหล็กบางๆ เบาๆ อารมณ์แบบเก้าอี้เหล็กดัดในสวนหลังบ้าน ลั่นๆ สองที่นั่งถ่วง มีจังหวะให้เรากระโดดขึ้นประมาณ 3 วินาที ไม่มีเวลาจัดระเบียบร่างกายให้สวยงาม มีแต่เวลาเอาตัวรอด ขำพเจ้าเลือกส่งเพื่อนๆ ที่รักไปเสวยสุขกันก่อนเพื่อดูท่าที เพราะยังงั้นเราต้องนั่งเดี๋ยวยอยู่แล้ว เพื่อนๆ ทำได้ดี แม้ว่าท่าจะไม่สวยงาม แต่ถือว่าทำได้ดี พอถึงตาเราก็ผ่านไปได้อย่างดี แต่ต้องบาลานซ์น้ำหนักดีๆ เพราะถ้ากระเช้าเอียงไปข้างหนึ่งคงตกลงไปตาย คราวนี้เป็นการเล่นกระเช้าที่ฟินมาก สูงมาก เสียวมาก ไกลมาก ไกลจนรู้สึกคุ้ม พอถึงชั้นบนสุดแล้วก็ได้เวลากระโดดลงให้เร็วเท่า

ขาขึ้น ไม่อย่างนั้นจะโดนกระเช้าจัดได้ เราเดินตามทางไปเรื่อยๆ อย่างไร้จุดหมาย ผ่านชุ่มประดูอยู่ๆ มากมาย แต่ก็ไม่ใช่จุดประตุมังกรสักที จนกระทั่งเจอมวลมหาประชาชนรวมกันอยู่ที่ชุ่มประดูหนึ่งตรงริมหน้าผาสูง แคบๆ เล็กๆ ประตูมังกรนั่นเอง เห็นคนกำลังทำท่าลู่คลำปุมหินได้ชุ่มประดูก็นึกก็อยากลองทำบ้าง โอ้โฮ ต้องวางแผนกันว่าใครจะแตะก่อน ใครจะถ่ายรูป เพราะคนเยอะมาก แคบมาก ไม่มีใครยอมใคร ทุกคนจะแตะให้ได้ ภาพก็เลยออกมาเต็มไปด้วยหัวคน...ถือว่าจบภารกิจพิชิตประตูมังกรแบบงงๆ และกลับกันลงมาแบบงงๆ เพื่อไปหาอะไรกินกัน ที่เห็นเล่ามาสั้นๆ นี้เราผ่านมาหลายประตูมากนะ ขานี้สั้นผับๆ เลยละ หิวจนตาลายไปหมด ถ้าจะเอาให้ครบแบบไม่ต้องกลับมาที่นี้อีกจะมีอีกที่หนึ่งคือ นั่งกระเช้าข้ามทะเลสาบเตียนจือ (滇池) ไปไหว้พระฝังกระโน้น แต่ก็ขอบาย เพราะเวลาไม่ค่อยดี แถมขาของเราฝนตกไปอีก...เอาเข้าไป

Small Tips

ถ้าไม่รู้ภาษาจีนแต่อยากท่องเที่ยวในจีน อย่างน้อยๆ อยากให้จำพวกตัวเลขกับหน่วยเงินไว้ก็จะได้สะดวก มันจะมีความซับซ้อนเล็กๆ ตรงหน่วยเงิน คือ หน่วยเงินราชการของจีนเรียกว่า 人民币 (เหรินหมินปี้) ตัวย่อภาษาอังกฤษคือ RMB แต่เวลาพูดกันในชีวิตประจำวันแบบภาษาบ้านๆ เข้าใจกันจะพูดว่า หยวน (元) และถ้าจะให้บ้านไปกว่านั้นแบบคนท้องถิ่นสื่อสารกันจะพูดว่า ไคว่ (块) แทน ซึ่งส่วนใหญ่จะพูดว่า ไคว่ เป็นหลัก ฉะนั้น เวลาถามราคาไปแล้วเจ้าของร้านตอบว่า “...ไคว่” ก็อย่าตกใจ ให้ลืมนึกว่า ไคว่ แล้วไปจับประเด็นที่ตัวเลขด้านหน้าดีกว่า (ยิ่งเลข 4 (四 ชื่อ) กับเลข 10 (+ ชื่อ) นะคุณ สนุกเพิ่ม)